

K

E

R

K

B

A

N

D

L ARCA DE NOÉ

ederlandse interkerkelijke gemeente

énia

24e jaargang
september 2003

Afscheid Mw. J.M.Paats(ingekort red.)

4-10-1906 - 28-7-2003

Bert Homburg

Op vrijdag 1 augustus nam een grote groep mensen in Apeldoorn afscheid van Juliana Martina Paats die enkele dagen eerder op 28 juli was overleden op de leeftijd van 96 jaar. Een grote groep mensen, dat was het eerste dat opviel. Er waren acht personen die kort en duidelijk getuigenis aflegden van hun bewondering en liefde voor Juul.

Vooral haar grote moed in de oorlogstijd kwam naar voren. Ze had als directrice van diverse ziekenhuizen kansen benut om vele joden te verbergen en van de ondergang te redden. Terecht was ze beloond met een Nederlandse en Israëliische onderscheiding. Mensen die hun leven aan haar te danken hadden, brachten dat met ontroering naar voren.

Ook in andere verbanden, in en buiten het kerkelijk leven, was ze na de oorlog actief. En waaraan ze ook meedeed, ze liet zich gelden en waar ze was, was ze echt aanwezig. "Ze was een monument" zei één van de sprekers en met haar geldingsdrang, een tikkeltje eigenwijs, heeft ze velen geactiveerd. Ze werd niet alleen gerespecteerd of bewonderd, men had haar lief.

Tussen 1982 en 1992 waren de dames Taal en Paats een onafscheidelijk duo en regelmatig aanwezig in Dénia.

Aanwezig waren enkele "Déniasten" : de dames Van Berge (van de dominee) en Faber, de heer A. Lems en de predikant Van Ginkel die ook nog even gesproken heeft over de Dénia-tijd.

Ds. Van Meulen uit Apeldoorn leidde de dienst op voortreffelijke wijze.

Meditatie:

Levend Water (bron: H.Oosterhuis.)

Hanny Knol-Buissing

We komen ergens vandaan, we willen ergens heen, we zoeken een weg.
Is er een weg? Er zijn stukjes weg, opengebroken stukken . We staan aan het water, of we dolen rond en ' er is geen water.'
Het landschap waarin de bijbelse verhalen zich afspelen is wildernis, steppe, woestijn. En wij weten en ervaren , dat ook in de mens 'wildernis ' kan zijn. De grote vraag is en blijft of van die wildernis een bewoonbare aarde is te creëren, en of er van de mens een wij-mensen is te maken.
Wat kan het antwoord zijn? Dat is meer een fluistering dan dat het hardop gezegd kan worden. Dat is: *'de wildernis zal bloeien als een roos'*.
Dat is in een regel het antwoord van de dichter Martinus Nijhoff. Maar als er dan bloei is, dan is er ook een bron van levend water ergens in dat landschap. Het woord van God wordt in de bijbel een bron van levend water genoemd. De Tora, die in naam en op gezag van God zelf, door Mozes en de profeten gesproken is tot de kinderen van Israël en in hen tot ons. Dat Woord, over hoe we zouden kunnen leven met elkaar, met zoveel en zo in elkaar verstrengelde omstandigheden. Dat wij elkaar niet verlooehenen, niet nemen wat aan een ander toebehoort, dat wij mensen niet gedoemd zijn tot geweld, dat wij bij machte zijn goed te doen en om te zien naar elkaar. Dat zijn woorden van levend water. Dan kan werkelijkheid worden dat *'de steppe zal bloeien'*.

De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

*De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.*

*Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen
dorstigen komen en drinken,
de steppe zal drinken.*

De steppe zal bloeien, de steppe zal lachen en juichen.

*Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen; Ik open,
hemel en aarde en afgrond.*

En wij zullen horen,

En wij zullen opstaan

en lachen en juichen en leven.

En dan nog enkele woorden.

Ruim vijf en een halve week mochten wij in uw midden zijn en wat was het opnieuw een waardevolle tijd en een goed verblijf in de pastorie. Ook nu weer waren er gemeenteleden met vakantie, maar ondanks die omstandigheid mocht ik met een aantal van U weer tot een persoonlijk contact en gesprek komen. Onze zieken heb ik getracht te ondersteunen, en hen die hen nastaan. Zo mochten en konden we 'het gemeente zijn' vorm en inhoud geven, ook in de zondagse erediensten.

Voor mijzelf was het een goede ervaring om de kerkenraadsvergadering op 1 september j.l. te kunnen bijwonen. Mede namens Dick dank ik u allen opnieuw voor het in mij gestelde vertrouwen. Met enige weemoed verlaten wij Dénia en Spanje en deze voor ons zo bijzondere Interkerkelijke Gemeente. **Voor u allen een hartelijke groet.**

Dat de Heer u mag behoeden en bewaren.

Het overdenken waard

Bram Gerth

Enige tijd terug las ik een artikel van Rex Brico en dat artikel vond ik het overdenken meer dan waard.

Hieronder volgt een verkorte versie.

Brief aan God. (verkorte versie)

Rex Brico

In één van de ruïnes in het getto van Warschau werd tussen geblakerde stenen en menselijke botten, verstopt in een flesje, een testament gevonden, dat in de laatste uren van de verwoesting was geschreven door een jood, Josl Rakover. Beroofd van zijn vrouw, kinderen en medestrijders meende Rakover, op de rand van de dood, nog een brief aan God te moeten schrijven.

Een hartstochtelijke brief, waarin hij zijn onverwoestbare geloof in de Heer van de wereld beleed, maar tevens weigerde te billijken dat deze zijn gezicht had afgewend. Samengevat eindigde de brief als volgt:

De dood kan niet meer wachten. Over hoogstens een uur zal ik bij mijn gezin zijn en bij miljoenen andere omgekomenen van mijn volk, in de betere wereld, waar U, God, de enige heerser bent.

Ik sterf geslagen, God, maar niet als slaaf. Gelovig, maar niet smekend. Ik heb U gevolgd toen U mij afstootte, Uw geboden opgevolgd toen U mij er voor strafte. Ik ben U blijven liefhebben ook toen U mij vernederde, martelde en aan schande en spot uitleverde. Kortom, U heeft alles gedaan om mij niet in U te laten geloven. Maar dit zijn mijn laatste woorden tot U, mijn vertoornde God: het zal U allemaal niet helpen. Ik zal sterven zoals ik heb geleefd. Met een rotsvast geloof in U.

Jarenlang ging dit verhaal over Josl Rakover als een waar gebeurd feit de wereld rond, evenwel zonder dat men iets over de achtergrond van de man kon achterhalen. Totdat in de jaren 90 de Duitse journalist Paul Badde de herkomst van de tekst naging en ontdekte dat het om een novelle ging. De schrijver, zo bleek, was Zvi Kolitz, een vrome jood die tegenwoordig in New-York woont.

Doet het fictieve karakter dan afbreuk aan de waarde van het verhaal? Voor mijn gevoel zeker niet. Vele duizenden joden zijn deze eeuw op de manier van Josl Rakover de dood ingegaan, zowel in pogroms als in concentratiekampen. En zonder die genocide op het Joodse volk te willen bagatelliseren, kan mijns inziens hetzelfde gezegd worden van talrijke historische slachtingen onder moslims en christenen. Ofschoon zij ervoeren dat God de andere kant op keek toen zij werden gemarteld en vermoord, verloren zij hun geloof in Hem niet. Integendeel, zij gingen veelal biddend de dood in.

Nu is in onze tijd het geloof ingeburgerd dat God niets van al die ellende verweten kan worden, omdat Hij ten enenmale machteloos staat tegenover kwaad en lijden; die zouden een zaak van mensen zijn. Maar dat is bepaald niet het geloof van de meeste joden en evenmin van de christelijke - of de islamitische traditie. Daarin is God betrokken op alles wat de mens overkomt en komt ook kwaad en lijden uiteindelijk voor God's rekening. Om het heel joods te zeggen: God bedekt dan (willens en wetens) zijn aangezicht, met het gevolg dat de kwade machten vrij hun gang kunnen gaan. Zo formuleert ook Josl Rakover het in zijn brief. Hij vermaant God zelfs om dat bedekken niet te ver door te drijven, want dan zou Hij wel eens geen vrienden meer kunnen overhouden.

Maar aantasten doet dit Rakovers geloof niet. Integendeel; in het aangezicht van alle aangedane ellende deelt hij God mee nu pas echt in Hem te geloven.

Voor ons klinkt zo'n houding masochistisch, maar de grote joodse filosoof Emanuel Levinas, die de novelle uitgebreid heeft becommentarieerd, zag dat anders.

Als je in een god gelooft die in zijn goedheid mensen als eeuwige kinderen behandelt, prijzen uitreikt, straffen oplegt en fouten vergeeft, moet je bij het zien van zoveel onschuldig lijden wel je geloof in (een rechtvaardige) god verliezen.

Maar Rakover ontdekt dat God zich juist openbaart door de leegte van de kinderlijke hemel heen.

Want dan pas voelt hij de verantwoordelijkheden van God op zijn eigen schouders.

Volgens Levinas bestaat de grootheid van God er dan ook uit dat Hij mensen geschapen heeft die in staat zijn zich tegenover Hem als schuldeiser in plaats van als eeuwige schuldenaar op te stellen als Hij zijn aangezicht afwendt.

Vrome christenen, en wel met name protestanten, voelen zich tegenover God altijd schuldig, wat hun ook overkomt. Maar zou het niet van waarachtiger menselijkheid getuigen als zij ook eens konden zeggen: "God, door uw aangezicht af te wenden hebt U mij onrecht aangedaan. Uw ontrouw aan mij zal mij echter niet verhinderen trouw aan U te blijven". Op die manier staat de mens tenminste recht tegenover de god die hij vereert en verlaagt hij zich niet tot een geslagen hond. In die zin lijkt me zelfs dat er meer gevloekt zou moeten worden. Natuurlijk niet als ondoordacht stopwoord, maar als aanklacht tegen een wereld waarin God zijn aangezicht afwendt van zo mateloos veel onrechtvaardigheid.

Afscheid

*Marleen en Jan Peter Kruiger
Ronald, Marten, Jasja, Jesseke en Jan Peter jr.*

Beste gemeenteleden van de Interkerkelijke Gemeente te Dénia.

Wat een belevenis! Een klein kasteel i.p.v. een trekkerstent (wel een trekkerszwembad). Stieren die het water in gelokt worden. Een prachtig

bergachtig (voor ons een verrassing) achterland. Een mooie tocht over een oude spoorbaan door een paradijselijk dal. De constante Montgó als vast punt. De heerlijke warme Middellandse Zee met prachtig lange en rustige zandstranden. Mooie Moren en knallende Christenen. Preken voor vriendelijke mensen met brede interesses en buitenconfessionele meningen. Kerken in een hartelijke sfeer. Plezier in privé -zwembaden met een keer heerlijke pizza. Dit alles in een totaal-verpakking van onophoudelijke hitte. We hebben genoten.

Nooit hadden we Spanje leren kennen met de fiets en de trekkerstent.

Hartelijk Dank.

Op de een of andere manier raak je toch verbonden als je zo lang op een plek blijft en de omgeving met de mensen beter leert kennen. Dénia, Valencia en zeker ook de gemeente te Dénia staan voorgoed bij ons op de kaart. We wensen u Gods zegen toe. Vaya con Dios of laten we nog wat specifieker zijn: Vaya con Jesuchristo.

Financiën

Opbrengst collectes.

Datum	Bedrag	Bezoek	Gemidd.	Datum	Bedrag	Bezoek	Gemidd.
02/06/02	234,04	58	4,04	01/06/03	240,95	60	4,02
09/06/02	273,02	68	4,02	08/06/03	261,84	58	4,51
16/06/02	183,18	53	3,46	15/06/03	499,77	83	6,02
23/06/02	141,61	45	3,15	22/06/03	234,86	47	5,00
30/06/02	206,80	56	3,69	29/06/03	261,61	60	4,36
07/07/02	277,87	47	5,91	06/07/03	209,07	67	3,12
14/07/02	176,96	58	3,05	13/07/03	193,98	52	3,73
21/07/02	148,06	40	3,70	20/07/03	195,80	48	4,08
28/07/02	132,69	37	3,59	27/07/03	175,11	71	2,47

Naambordjes.

Bram Gerth

Misschien heeft u het gezien en misschien ook niet, maar aan weerszijden van de ingang van ons kerkgebouw hangt een naambordje. Eén van deze bordjes vermeldt de naam van de Zevendedagadventisten en de ander die van onze Nederlandse Interkerkelijke Gemeente.

Meer dan een jaar geleden vroegen de Adventisten die ons kerkgebouw zaterdag huren om er hun diensten te houden, of wij er bezwaar tegen zouden hebben wanneer zij middels een bescheiden bordje kenbaar zouden maken dat zij hier te vinden waren. Daar hadden we geen bezwaar tegen want het is een logische zaak dat een huurder aan de buitenwereld laat zien waar hij te vinden is nietwaar?

Het heeft maanden geduurd maar inééns hing daar een prachtige koperen plaat met daarin gegraveerd een kruis en de naam van onze huurders.

De plaat was zo mooi dat ons aluminium kastje met daarin een papier waarop de diensten en de naam van onze gemeente vermeld stonden, er wel erg schril bij afstak. De k.r. besloot dus om een gelijkwaardig bord aan te schaffen waaruit duidelijk werd dat de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente op dit adres te vinden was.

Om de gevel niet te rommelig te maken werd aan de Adventisten gevraagd waar hun bord was gemaakt zodat we een identiek exemplaar zouden kunnen bestellen. Het antwoord liet lang op zich wachten en eigenlijk hebben we nooit een antwoord gekregen maar hing in plaats daarvan op een zondagmorgen een kant en klaar koperen bord met daarin gegraveerd een kruis en de naam van onze gemeente.

Een fijne en een zeer gewaardeerde verrassing, dat mag duidelijk zijn!!!!

Afscheid van Ati

Bram Gerth

Beste Ati,

Vanmorgen, maandag 1 september, was je voor het laatst aanwezig in je functie als scribe op de maandelijkse kerkenraadsvergadering. Je bent er mee gestopt omdat je vindt dat je lang genoeg in de kerkenraad hebt gezeten en je op dit moment even tijd voor jezelf nodig hebt. Ik spreek uit naam van de hele raad als ik je zeg dat we het ontzettend jammer vinden dat we je in onze maandelijkse vergaderingen moeten missen want je was waardevol in alle opzichten, wat natuurlijk niet wil zeggen dat we geen begrip zouden hebben voor je argumenten.

Je hebt zonder onderbreking bijna 10 jaar in de kerkenraad gezeten waarvan 8 jaar als scribe. Je hebt heel wat tijd in je taak gestoken en dat mag best eens gezegd worden.

Namens de hele gemeente dank ik je hartelijk voor alle tijd die je aan de kerk hebt gegeven.

Eeke Verloop heeft geheel uit zichzelf aangeboden jouw taak in de kerkenraad over te nemen en dat is iets waar we ontzettend blij mee zijn, al stemt het tot nadenken dat we als gemeente niet in staat zijn een plaatsvervanger(ster) voor je te vinden wat tot gevolg heeft dat een steeds kleiner wordende groep mensen een steeds grotere taak krijgt en dat is een situatie die eigenlijk niet zou mogen bestaan.

Nogmaals bedankt Ati

Lieve mensen

Hans Koedijk

Vanwaar deze aanhef? Ik leg het u uit.

U bent nu bijna aan het eind van de kerkband, en als u dit geschrift begonnen bent te lezen vanaf pagina twee en dat volgehouden hebt tot hier toe, dan heeft u haast alles gelezen en moet u voor weer nieuw leesvoer wachten tot het nummer van oktober. Weer heb ik geprobeerd die zaken bijeen te brengen die mij werden aangereikt en waarom ik heb gevraagd. Meestal hoef ik niet zo aan te dringen en heel vaak gaat het ook vanzelf. Deze keer vindt u in de kerkband sinds lange tijd een meditatie van mw. Hanny Knol, onze voorgangster in de maand augustus. Een mooi stukje waar over nagedacht kan worden. Zo vraagt de kerkband toch wat meer tijd dan een vergelijkbare zonder meditatie. In de toekomst zal aan andere predikanten ook gevraagd worden een korte meditatie te verzorgen. Misschien is de kerkband dan minder snel uit en neemt u deze nog eens ter hand.

We leven nu begin september en dat is de maand dat Spaanse Nederlanders zich langzaam weer beginnen op te maken om de terugreis - of is het de heenreis? - naar Spanje te aanvaarden. We hebben het weer geweten in de maand augustus: een minimale bezetting. Heel veel stoelen leeg maar gelukkig een voorgangster die dat niet erg vond. Nu hopen we dat u allen zo gezond bent gebleven dat we u de komende maanden weer mogen begroeten in ons kerkgebouw. Misschien heeft u in de voorbije maanden de nodige informatie opgedaan waarvan wij hier verstoken zijn gebleven. Misschien heeft u kranten gelezen over belangrijke ontwikkelingen op kerkelijk gebied. Mogelijk heeft u bij iets lagere temperaturen dan hier een prachtig boek gelezen waarvan u anderen

deelgenoot wilt maken. Het kan zijn dat u andere ervaringen hebt gehad waarvan u zegt: " dat moeten anderen ook eens weten."

Zet u dit dan eens op papier. Het zou leuk zijn als we via de kerkband, (oplage 120 exemplaren !!) de leden en belangstellenden van de IGD konden informeren over datgene dat u het vermelden waard vond.

U begrijpt de aanhef waarschijnlijk al wat beter: een goede relatie met u als columnist levert misschien de gewenste kopij op.

Vol spanning wacht ik uw reactie af.

Gelukkigewest

Hans Koedijk

In de onderstaande rubriek worden de personen genoemd die de komende maanden 75 jaar of ouder worden. Mochten er omissies zijn of foutieve vermeldingen worden gedaan, wilt u dit mij dan meedelen?

De kerkelijke gemeente van Dénia feliciteert de volgende personen

augustus 2003*

De heer Jongejan

september 2003*

De heer Donk

De heer Van Os

oktober 2003

Mw. Vooren

De heer Spuibroek

Mw. Voorthuizen

Mw. Laban

*De anderen zijn in de kerkband van juni reeds vermeld

Moge zij in gezondheid hun verjaardag vieren (of gevierd hebben).

*Mededelingen:**Hans Koedijk*

- Hieronder vindt u de datum waarop en het doel waarvoor tijdens de komende kerkdiensten wordt gecollecteerd.

14 september	kerk en sociale projecten
21 september	kerk en diaconie (Heilig Avondmaal)
28 september	kerk en sociale projecten
5 oktober	kerk en onderhoud
- De volgende kerkband wordt uitgereikt op zondag 5 oktober.
- Dr. L. Schuurman gaat voor in de maanden september en oktober en in de maanden november en december Ds. D. Wouters.
- Indien u in Nederland in het vervolg de kerkband per e-mail zou willen ontvangen, kunt u dit aan mij kenbaar maken via het sturen van een e-mail aan jjkoedijk@hotmail.com. Ik zal er voor zorgen dat u een exemplaar van de kerkband nog voor elke tweede zondag van de maand in uw elektronische brievenbus ontvangt.
- Sinds november 2002 vindt de verzending per post naar adressen in Spanje en Nederland plaats vanuit Spanje.
Wilt u *mij* in kennis stellen van mutaties (zie achterzijde bij Kerkband)?

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Dénia

Reg. No. 3053-SE/A C.I.F. Q 0300445D

- Postadres: Apartado 446, 03700 Dénia.
- Kerkgebouw : Evangelio-El Arca de Noé, Calle Sanchis Guarner 9, Dénia.
- Kerkdienst: Iedere zondag om 11.00 uur.
- Pastorie: Calle Aristeu 23, Marquesa 1, Dénia.
Bezoek gaarne telefonisch aankondigen. tel. 96 578 5045
- Huismeester is Geertje van Noort. tel.96 647 5268
- Kerkenraad: Voorzitter Bram Gerth, Calle Bahamas 10,
03730 Jávea. tel.96 579 5152
- Scriba Eeke Verloop - Van Breederode, Begonia 18,
Cumbre del Sol, 03726 Benitachell. tel. 96 597 3218
- Financiën: Tom Verloop. tel. 96 597 3218
Bankrelatie in Spanje: B.B.V.A. te Jávea.
Rekeningnummer: 0182 0142 00 0201505998
T.n.v. Iglesia Evangelica Holandesa
- Bankrelatie in Nederland: Postbanknummer 42 23 567 in Geldrop, t.n.v. Kerkvoogdij Ned.interk. gem. te Dénia.
- Organisten: Chris Ooms. tel. 96 578 3694
Cor Pors. tel. 96 646 0841
- Hulp in nood: Willy Bakker. tel. 96 645 6075
Martine Gerth. tel. 96 579 5152
- Kerkband: Hans Koedijk. Calle de Sagitario 4,
03737 Jávea. tel. 96 579 5065
e-mail: jjkoedijk@hotmail.com